

[Jens Foged.]

kører man ét løb, og så snart der er en socialdemokratisk regering med støtte fra SF, så er det, som om repressalier i forbindelse med disse love skal finde sted. Jeg kunne måske med det samme sige, at hvis ministeren gennemtvinger dette lovforslag allerede nu efter så kort en behandling, som vi har haft her, hvor vi har haft 63 bilag, som vi kun hurtigt har bearbejdet, hvis ministeren gennemtvinger lovforslaget med en sådan hast, så finder vi det så urimeligt, at vi må sige til ministeren, at vi vil tage problemet op ved første mulige korsvej. Venstre vil altså gøre, hvad vi kan, for at få en mere rimelig lovgivning på dette område, så snart mulighederne foreligger.

Allerhelst så vi, at ministeren lod være med at gennemføre forslaget på nuværende tidspunkt, brugte sommeren og eventuelt lidt af efteråret til yderligere bearbejdelse af stoffet, for at vi virkelig, måske endda samlet, kunne komme igennem med forslaget i stedet for som nu at stå splittet.

Jeg står her med bilag nr. 61, 62 og 63, alle dateret den 29. maj 1972, mens selve betænkningen er dateret den 26. maj. Selv ministeren må vel kunne indse, at besvarelser, der kommer efter betænkningens afgivelse, er udtryk for, at vi ikke var klar til at gå til den endelige beslutning i folketinget. Udvalgsarbejdet er altså afsluttet for tidligt, der er tidspres over det. Det er ikke rimeligt at fremskynde et udvalgsarbejde så diktatorisk, når lovens ikrafttræden ikke står i direkte relation til en nødvendig situation, og det gør den jo ikke. Det kunne udmærket vente. Finansministeren kunne endda få loven til at træde i kraft 1. januar 1973, der er den ikrafttrædelsesdato, der er nævnt for en del af de bestemmelser, der findes i lovforslaget, mens andre efter finansministerens forslag ganske vist træder i kraft tidligere.

Denne beskatning rammer jo mange virksomhedsformer, men specielt rammes investeringer i erhvervslivet — ja, loven kan også komme til at omfatte investeringer i boliger, specielt til de unge. Lovforslagets skærpelse af beskatningen vil komme til at skade opsparingsviljen og er vendt imod den ungdom, som netop i de nærmeste år får brug for investeringsmidler mere end nogen sinde. Hvis Danmark skulle få en arbejds-

løshedssituation inden for de nærmeste år, så kan finansministeren adressere årsagen hertil bl. a. til denne lov sammen med arveafgiftsloven og sammen med skærper i den direkte beskatning. Opsparingsviljen, investeringsviljen tager skade af disse ting. Nu er hr. Juul-Madsen kommet med et citat ude fra væggen, og selv om det ser så kønt ud, at man får henstandsordninger og hvad ved jeg, kan jeg ikke lade være med at sige, at der var også en sentens ude fra væggen, som randt mig i hu. Der står: „Tit findes orm under blomstrende busk.“ Nok er der tale om en henstandsordning, men på et senere tidspunkt bliver man ramt. Denne udskydelse giver en usikkerhed, som går ud over opsparingsviljen og får de ældre til at sige: nej, vi vil ikke, vi tør ikke, for vi rammes på et senere tidspunkt. Det smitter af på ungdommen på den måde, at de unge siger: hvorfor skulle vi da spare op? Lad os bruge det, vi kan. Så bliver der tale om et forbrug og ikke den opsparing, man mangler til investering. Skulle regeringen altså blive udsat for, at der bliver for lidt til private investeringer, så kan den med de love, den her forsøger at gennemtvinge — og det gælder både det lovforslag, vi her behandler, og arveafgiftsloven — adressere bebrejdelsen herfor til sig selv. Man har ikke villet være med til at fremme privat opsparing og privat investering. Man sigter efter statsopsparing og statsinvestering til skade for de tusinder af initiativer, som enkeltpersoner ellers ville tage.

Med hensyn til de enkelte ændringsforslag har jeg særlig nogle bemærkninger til ændringsforslag nr. 7, det omfatter særlig indkomstskat på ekspropriationer, skadeserstatninger og fredningserstatninger. Finansministeren har i udvalget tiltrådt, at disse erstatningers beskatning vil indtræde pr. 1. januar 1973, uanset hvilket regnskabsår skatteyderen i øvrigt arbejder med. Det drejer sig altså både om ekspropriationer og brand- og skadeserstatninger. Jeg er sådan set glad ved, at den højtærede finansminister har udskudt ikrafttrædelsen til den 1. januar, for jeg har netop fået en telefonopringning om, at lynet er slået ned i mit hus derhjemme, — det er altså kommet på den rigtige side af datoen.

Venstre finder stadig, at erstatninger burde udbetales uden beskatning. Når der